

V úvodní části práce byla zpracována historie, organizace a spiritualita řádu bosých augustiniánů. V dosavadní literatuře byla tato problematika zatím pouze stručně nastíněna, ovšem bez znalosti odborných italských badatelských výzkumů 20. století (či dochovaných pramenů vzniklých z činnosti generálního vikariátu v Římě a řádové literatury 18. století) není možné toto téma podchytit.

Současně bylo souhrnně popsáno působení českých konventů bosých augustiniánů v kontextu dané doby, s přihlédnutím k vlivu řádu v duchovním a kulturním životě laiků (u lnářského konventu v přesahu do přelomu 19. a 20. století). Na základě dochovaných pramenů byl přiblížen vztah řeholníků ke světu vně klášterních zdí, a to ať již šlo o vazby na lokální duchovenstvo nebo laiky (zejména měšťany a šlechtu, ale i její poddané). Zvláště byl vyzdvižen vztah mezi rodinami fundátorů dvou nejmladších konventů (Lnáře, Lysá nad Labem) a klášterní komunitou. Z výše uvedených kontaktů se rekrutoval i okruh dobrodinců konventů, kteří konkrétní umělecká díla zafinancovali. Na oplátku mohli doufat ve vzpomnutí v modlitbách řeholníků za spásu jejich duše, pokud tak nebylo přímo ustanoveno v rámci např. mešní fundace.

S výše uvedeným naprosto úzce souvisí samotná role bosáků – objednavatelů, která dosud nebyla pro české prostředí popsána. Bosáci, jako žebravý řád, nemohli veškeré umělecké práce financovat ze svých prostředků. Ačkoli komunitě jako takové nebylo vlastnictví zakázáno, byli limitováni vlastní spiritualitou řádu, podstatou bosých reformovaných odnoží a z ní vycházejícími konstitucemi. Proto byly zmíněné dobré vztahy s dobrodinci natolik důležité. Jako ukázka tohoto přístupu byla zvolena stavební historie jednotlivých konventních areálů. Zde je nastíněn i přístup objednavatele, který měl naprosto jasnou představu o podobě nově vznikající architektury či s ní naprosto úzce související freskové výzdoby nebo reprezentativních velkých obrazových cyklů. Současně nebyl opomenut ani souhrnný výčet umělců, kteří pro bosáky pracovali. Součástí nejsou jednotlivé popisy klášterního i kostelního mobiliáře, aby nebyla narušena jednotná shrnující linie celého pohledu na bosé augustiniány v roli objednavatelů uměleckých děl.